

BESME: HAFİE ZEKİ ALTUN

GÜŞE: ALİ ULVI KURUCU

USUL: SOFYAN

AŞK MEV SAĞI NA GİR SEN E GER
LA SI NA KUL OL MA YAN
DER DİN SA NA DER MAN O LUR
YA YI ZİK RE DAL MA YAN
GÜL LE RI Nİ DER SEN E GER
Dİ VA NE GEL Dİ Gİ ZA MAN
BİR KAT RE BİN UM MA O LUR
MA MU RE Sİ Vİ RA O LUR

1
Aşk bâğına girsen eğer,
Derdin sana derman olur.
Güllerini dersen eğer,
Bir katre bin umman olur.

3
Bezmi-i visâle yaklaşan,
Sevdâsı başından aşan,
Göz yaşları coşup taşan,
Mevlâsına kurban olur.

5
Aşkın şerâbından içen,
Vecdiyle kendinden geçen.
Hâk ile bütülü seçen,
Hep sözleri burhan olur.

7
Üstâd önünde diz çöken,
Şeriate boyun büken,
Şerhde hom yaşlar dökten,
Tekâmüle ünvan olur.

9
Kalbi ölü olanların,
Günahla hem dolanların.
Hakkın huzurunda yarın,
Bir şüh bin efgân olur.

2
Gönülünü Hak'ka bağlasan,
İçini aşkla dağlasan,
Sular gibi hep çağlasan,
Canlar sana cânan olur.

4
Mevlâsını zikreyleyen,
Âyatını fikreyleyen,
Nimetlere şükreyleyen,
Dil şehrîne sultan olur.

6
İslâm onun cânanıdır,
Kur'ün şefâatkânıdır,
Peygamberi Zîşânıdır,
Âlem ona hayran olur.

8
Bu devlete eren kişi,
Huzûr ile yapar işi,
Hep işleri âsân olur.
Yoktur gönülde teşviş,

10
Mevlâsına kul olmayan,
Deryây-ı zikre dalmayan,
Divâna geldiği zaman,
Mâmûrest vîran olur.

